

ÎNCHEIERE

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Smochin Marcel,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel
Limitată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării
dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului
cauzat,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 14 iunie 2019 Smochin Marcel a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la
judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului cauzat (f.d.2-5).

În motivarea acțiunii, Smochin Marcel a indicat că la 10 decembrie 2018, a
depus la Judecătoria Orhei (sediul Telenești) o cerere prin care a solicitat
înlocuirea defunctei Tamara Smochin cu succesorul acesteia în drepturi Marcel
Smochin.

A susținut că, cauza civilă respectivă a fost examinată în perioada 10
decembrie 2018 și până la 21 februarie 2019, ceea ce constituie un termen excesiv
de mare pentru examinarea unei astfel de cauze.

A invocat nerespectarea de către instanța de judecată a termenului rezonabil
prevăzut de legislația națională, cât și de prevederile art. 6 paragraful 1 din
Convenția europeană a drepturilor omului.

A menționat că instanța de judecată națională nu a asigurat examinarea cauzei
la cererea reclamantului într-un termen rezonabil, având în vedere că cererea cu
privire la înlocuirea părții nu este una cu o complexitate majoră, iar
comportamentul reclamantului la examinarea cauzei a fost adecvat. Consideră că
valoarea compensației urmează a fi atribuită direct de instanță, astfel încât aceasta
să constituie o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul cauzat reclamantului,
această compensație rezultând din practica națională, cât și din aplicarea de către
Curtea Europeană a Drepturilor Omului a Convenției, iar satisfacția echitabilă pe
care o cere reclamantul este corectă și justă.

A solicitat reclamatul constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile intentată la cererea lui Marcel Smochin cu privire la înlocuirea defunctei Tamara Smochin cu succesorul acesteia în drepturi Marcel Smochin precum și încasarea prejudiciului moral cauzat în cuantum de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 09 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Smochin Marcel și s-a menținut fără modificări hotărârea din 09 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanța de apel a invocat că consideră întemeiată poziția primei instanțe care a concluzionat că în speță nu a fost încălcat termenul rezonabil de examinare a cauzei, punând termenul de judecare a cauzei în seama volumului de lucru al judecătorului căruia cererea i-a fost repartizată. Or, judecătorul Gheorghe Popa – sesizat cu judecarea cererii depusă de Marcel Smochin, este judecător supleant al judecătorului de instrucție, este judecător supleant al judecătorului specializat în judecarea cauzelor de insolvență și de contencios administrativ, precum și este membru al unui complet de judecată care examinează cauze penale în sediul Șoldănești al Judecătoriei Orhei.

Instanța de apel a concluzionat că cauza intentată la cererea lui Marcel Smochin, nu este complexă, vizând soluționarea de către judecător a unui incident de procedură ivit în faza de executare a hotărârii Judecătoriei Telenești din 13 august 2010.

Cât privește comportamentul participanților la proces, instanța de apel a reținut că aceștia s-au folosit cu bună-credință de drepturilor lor procedurale și nu au abuzat de drepturilor lor, iar referitor la comportamentul instanței de judecată, instanța de apel a notat că, termenul de examinare a cauzei a durat 2 luni și 9 zile și prin urmare, nu se atestă amânări nejustificate din partea instanței, cauza fiind examinată într-o singură ședință.

Or, în conformitate cu prevederile art. 192 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, în situația în care, la judecarea unei cauze concrete, există pericolul de încălcare a termenului rezonabil, participanții la proces pot adresa instanței care examinează cauza în fond o cerere privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei.

Astfel, instanța de apel a accentuat că legiuitorul în normele de drept procedural citate mai sus, a stabilit condiții pentru apărarea reală și eficientă a drepturilor părților, încălcarea cărora se examinează de către instanța de judecată, la cererea părților, însă din acțiunile întreprinse de către Smochin Marcel în procesul civil, rezultă că acesta nu a folosit remediile respective de apărare legală a drepturilor.

La 14 februarie 2020 Smochin Marcel a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului ca temei de drept a invocat prevederile art.432 Cod de procedură civilă și dispozițiile art.1, art.6, art.34 CtEDO.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia participanților la proces la 13 decembrie 2019 (f.d.92), însă date de recepționare a deciziei recurate la materialele dosarului lipsesc. Astfel, cererea de recurs declarată la 14 februarie 2020 de către Smochin Marcel este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 11 martie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f. d.102), iar potrivit avizului de recepție recursul a fost recepționat de către Ministerul Justiției al R.Moldova la 24 martie 2020 (f.d.104).

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimatul nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de

procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Smochin Marcel.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Smochin Marcel.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru